

DZIENNIK SUWALECKI

Redakcja i Administracja: ul. Kościuszki 61 = SUWALEKI =

TELEFON Nr. 68 RACHUNEK CZEKOWY: P. K. O. 16 63677.

Dziarska mina kraczy was...

Komendant sił zbrojnych P.P.P. Witold Górczyński

Ambasador polski składa ofiarę na ratowanie franka

PARYŻ 7.5. Ambasador Chłapowski w imieniu własnym oraz członków ambasady wręczył premierowi Briandowi 16.530 franków, jako dobrą wolą ofiarę na rzecz sanacji skarbu francuskiego.

Ossendowski wraca do kraju po półrocznych wędrówkach w Afryce centralnej

PARYŻ 7.5. Ekspedycja podróżnika Ossendowskiego powróciła do Bordeaux z półrocznej wyprawy do Gwinei, Sudanu i centralnej Afryki.

Rozstrzelanie trzech dygnitarzy sowieckich w Moskwie za spekulację walutową i wzbogacenie się na spadku czerwonońca

MOSKWA 7.5. — Tel. wł. — Z rozkazu G. P. U. zostali rozstrzelani w Moskwie trzej wyżsi dygnitarze sowieckiego ministerstwa finansów: Abram Czepiewski, Lew Wolin i Lew Rabinowicz. Wszyscy trzej rozstrzelani i oskarżeni o utrzymywanie kontaktu z giełdźiarzami i utrzymywanie spekulacji obliczonej na zniżkę kursu czerwonońca i państwowych papierów wartościowych.

Sztabowcy P. P. P.

Gen. Michałowajski i pułk. Lubieński — szef sztabu generalnego i młodszy komendant m. Warszawy.

HAUSSA NA WITOSA

Prawica cofa zastrzeżenia i oddaje władzę w ręce wodza „Piastów” PO ZBADANIU SIŁ OPOZYCJI P. WITOS postanowił tworzyć gabinet

WARSZAWA, 7. V.

P. Chaciński, dowiedziawszy się wczoraj wieczorem z ust pp. Marka i Putka, o stworzeniu bloku lewicy, który między innymi domaga się powrotu Marszałka Piłsudskiego do armii, wstrzymał dalsze rozmowy z przedstawicielami klubów, zwołał przewodców centralno - prawicowych pp. Głabińskiego (Z.L.N.), Witosę (Piast), Popieła (N.P.R.) i Holeksę (Ch. D.) na naradę.

Naradę zakończył stwierdzeniem, że należy przedewszystkiem wyjaśnić, komu właściwie p. Chaciński miałby przyznać prawo wyznaczenia ministra spraw wewnętrznych: czy Zwązkowi Ludowo - Narodowemu, czy Piastom?

Po skończonych obradach, w czasie których stwierdzono, iż istnieje konieczność wyjaśnienia tego pytania — doszło do ścisłej konferencji między pp. Witosą i Głabińskim.

Konferencja ta wyniku nie dała. „POD BACHUSEM”

Na konferencji, która następnie p. Witos odbył z p. Chacińskim, Korfantym i Holeksą w restauracji „Pod Bachusem” brak porozumienia w tym punkcie jeszcze tak skrępił się wywdamił.

Kiedy więc p. Chaciński udał się około północy do Belwederu, nie pozostało mu wiecej nic innego, jak oświadczyć, że misja wyznaczenia gabinetu nie podejmie się.

P. Prezydent Rzeczypospolitej spowodował teraz — a była już godzina 1 po północy — zaproszenie do siebie p. marszałka Rataja.

P. marszałek Rataj przybył w nocy do Belwederu. Po naradzie z nim p. Prezydent odbył jeszcze dwie kolejne konferencje z p. Witosą i p. Głabińskim.

W DOMU U P. GŁABIŃSKIEGO

Konferencje te zakończyły się o godz. 3 w nocy z tem, że o 8-rano obaj panowie — Witos i Głabiński — ponownie się z sobą spotkali, aby szukać dalszego porozumienia.

Konferencja ta rozpoczęła się dziś rano o godz. 8-ej w mieszkaniu p. Głabińskiego, a zakończyła się o godz. 10-ej.

P. WITOS ZNOWU NA WOZIE

Po tej konferencji p. Witos przybył do swego domu i w obecności posłów, którzy w tym czasie się zebrali, zdał sprawę z przebiegu nocnych rozmów.

Wódz „Piast” zakomunikował, że na konferencji dzisiejszej p. Głabiński cofnął wszystkie dotychczasowe zastrzeżenia Z.L.N. a w szczególności podał warunki, wola reke w obsadzeniu teki spraw wewnętrznych.

BEZ GEN. SIKORSKIEGO

Jak wiadomo, prawicy domagała się dla p. Sikorskiego teki spraw wojskowych, a dla p. Głabińskiego teki spraw wewnętrznych.

Wobec takiej zmienionej sytuacji, członkowie klubu upowiadali p. Witosę o podjęcia misji wyznaczenia gabinetu.

Po tej naradzie p. Witos w obecności posłów M. Debskiego i Potoczka, odbył naradę z marszałkiem Ratajem.

Konferencja pp. Witosy, Debskiego i Potoczka z p. marszałkiem Ratajem przeciągnęła się do południa.

— A CO MYŚLI LEWICA

Wyjazd p. Witosę do Belwederu nastąpił po konferencji, jaka p. Witos postanowił odbyć z p. Niedziałkowskim (P.P.S.), ażeby się zorientować o nastrojach, jakie jego ponowna kandydatura wywołala wśród Klubu socjalistycznego.

WYGLĄD GABINETU P. WITOSA

W kołach poinformowanych powiadają, że nocne i dzisiejsze poranne konferencje p. Witosy zakończyły się porozumieniem także co do szczegółów.

Wynikiem tego porozumienia miałaby być lista gabinetu następująca: Prezydium — p. Witos.

Sprawy wewnętrzne — p. Chaciński (względnie ktoś inny z Ch. D.).

Sprawy zagraniczne — p. Skrzyński.

Skarb — p. Dziedłowski. Sprawiedliwość — p. Plechociński.

Oświata — p. St. Grabski. Rolnictwo — p. dr. Kierulik. Reformy rolne — Kierownik.

Przemysł i handel — p. Oslecki.

Koleje — p. Chadyński. Roboty publiczne — kierownik.

Praca — kandydat NPR'u. Teke snrow wojskowych objalby jeden z generałów w czynnej służbie.

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wspólny front Polski i państw bałtyckich -- to wielki szanec obrony przed czerwoną Rosją

MOSKWA 7.5. — Tel. wł. — Z. Helsingforsu nadeszła tu wiadomość, iż reprezentowana przez Polskę, myśl wspólnego frontu Polski i państw bałtyckich wobec Rosji sowieckiej odniosła zwycięstwo.

Na zjeździe ministrów zagranicznych Finlandji, Lotwy, Estonji oraz specjalnego przedstawiciela Polski nac. wydz. wschodniego M. S. Z. Stanisława Janikowskiego, postanowiono, że Polska i państwa bałtyckie żądać będą zgodnie, aby rokowania i układ gwarancyjny z Rosją sowiecką były wspólne.

Znaczy to, iż jako jedna strona rokująca występować pragną wspólnie Polska i państwa bałtyckie, a jako druga strona Sowiety.

Jedynie Litwa wroga Polsce za wsze, nawet wbrew swym interesom godzi się na oddzielne rokowania z Rosją.

Dzienniki moskiewskie nie taż niezadowolona z tego sukcesu polityki zagranicznej Polski i dotkliwej klęski dyplomacji sowieckiej.

Wielkorządcy moskiewscy proponowali Polsce i poszczególnym państwom bałtyckim zawarcie od dzierżnych traktatów gwarancyjnych. Polityka ta miała na celu związanie oddzielnymi traktatami każdego z państw sąsiednich, aby uniemożliwić między niemi porozumienie i utworzenie wspólnego frontu w momencie niebezpieczeństwa.

W tej polityce sowieckiej krył się sens bardzo głęboki. Jak wiadomo, Polska i państwa bałtyckie, jako członkowie Ligi Narodów, zobowiązane są do spieszenia z pomocą członkowiemu przez obce państwo członkowi Ligi.

Zawarcie oddzielnych traktatów unicestwiłoby moc tego zobowiązania, gwarantowałyby Rosji rozprawianie się sam na sam zarówno z Polską, jak i z każdym z państw bałtyckich.

Rozbicie planów sowieckich jest bezspornie wielkim triumfem dyplomacji polskiej.

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wspólny front Polski i państw bałtyckich -- to wielki szanec obrony przed czerwoną Rosją

MOSKWA 7.5. — Tel. wł. — Z. Helsingforsu nadeszła tu wiadomość, iż reprezentowana przez Polskę, myśl wspólnego frontu Polski i państw bałtyckich wobec Rosji sowieckiej odniosła zwycięstwo.

Na zjeździe ministrów zagranicznych Finlandji, Lotwy, Estonji oraz specjalnego przedstawiciela Polski nac. wydz. wschodniego M. S. Z. Stanisława Janikowskiego, postanowiono, że Polska i państwa bałtyckie żądać będą zgodnie, aby rokowania i układ gwarancyjny z Rosją sowiecką były wspólne.

Znaczy to, iż jako jedna strona rokująca występować pragną wspólnie Polska i państwa bałtyckie, a jako druga strona Sowiety.

Jedynie Litwa wroga Polsce za wsze, nawet wbrew swym interesom godzi się na oddzielne rokowania z Rosją.

Dzienniki moskiewskie nie taż niezadowolona z tego sukcesu polityki zagranicznej Polski i dotkliwej klęski dyplomacji sowieckiej.

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

Wielki triumf dyplomacji ministra Skrzyńskiego

